

Durmuş Hocaođlu

“Maalesef” Doğru: I

Yeniçağ, “Analiz” ., 07 Eylül 2007, Cuma., s.08
“Analiz” Sıra No: 564; 2007-079; Eylül-01

YENİÇAĞ

Sayın Halaçoğlu'nun konuşması üzerine “cephe”lerinde ciddî bir yarılma olduğunu düşünenler en iyi müdâfaanın taarruz olduğu kanâatiyle, şiddetli bir hücumla geçmiş bulunuyorlar. İleri sürdükleri gerekçeler kısaca şöyle bu taarruz ekibinin: Sayın Halaçoğlu, Kürtlerin büyükçe bir kısmının – yüzde otuz - Türk asıllı, Alevî Kürtlerin bir kısmının ise Ermeni asıllı olduğunu söyledi ve bunu söylerken de “maalesef” dedi ve ilâveten, Devlet'in bu gibi kişilerin bir listesini çıkardığını belirtti. Öyleyse: Halaçoğlu, ırkçılık, ayrımcılık ve kışkırtıcılık yapmaktadır ve zâten müşârünileyh bir ilim adamı da değildir.

Sayın Halaçoğlu'nun söylediklerine değil de söyleyişlerine benim de şahsen rezervlerim var ki bunların en başına geleni, bâzı şeylerin halk içinde söylenmesinin mahzûruna riâyet edilmesi husûsundadır. Vâkıa bu konuşma akademik bir toplantıda yapılmıştır; ama Türkiye'nin hiç de – işte burada gerçek bir “maalesef” demek lâzım, maalesef - normal bir ülke olmadığını bilmesi gerekirdi yine de.

İmdi; ilkin şuna bakalım: Halaçoğlu'nun ilim adamlığı vasfına “eleştiri” yöneltenlerin – “tenkid” diyemiyorum, o fevkalâde asâletli bir kavram – ekserîsi o sâhanın adamı değil ve nisbeten olanların hiçbirisi de o mevzûu O'nun kadar tedkîk etmiş değil; ileri sürülen kaynaklar ikinci veya üçüncü el ve/veya – bu mevzûlarda bu millet için ne kadar hayırlı rüya gördükleri cümlelerin mâlumu olan, ne kadar ajan ne kadar ilim adamı olduğu meçhûl ve meşkûk – ecnebîler veya onların maşaları ve bir de dünyanın hiçbir yerinde bir kariyer olarak ciddiye alınmayan ve sâdece bize mahsus “araştırmacı-yazar” ve “köşe allâmesi” makulesi. Bilakis, Halaçoğlu tam da bu işin adamı ve bu mevzûda ilk defa yazıp konuşuyor da değil, mes'ele şu ki, muhtemelen “onlar” ilk defa işitmişler olsa gerek ve şaşkınlıklarından, her zamanki alışkanlıklarıyla, kuru gürültü ile susturmağa çalışıyorlar. Sayın İlber Ortaylı'nın belirttiği gibi, “Halaçoğlu'nun yakın geçmişte bu konuda yazdıklarını hiç kimse okumuş ve tartışmış değil; aksi takdirde Kürt ile Türk ve İslam dinine geçen Ermeniler gibi konular yüzünden Halaçoğlu'nun 56 yıldır gündemin başında oturması gerekir. Oysa tartışmalar, basın toplantıları ve İsviçre'deki mahkemeler etrafında dönüyor.” [“Yusuf Halaçoğlu ve Diğerleri” ., Milliyet., 29 Ağustos, 2007., Çarşamba].

Gelelim bir de şu “maalesef” mes'elesine; evet, ortada bir “maalesef” var, ama, bu, Türk(iye) aydınlarının - burada da “entellektüel” demiyorum - seviyesini ifâde etmesi için çok daha münâsîp ve muvâfık olsa gerek. Böyle bir itham, haddi zâtında, bir ilim adamının bir tebliğinde tenkid için en başa değil en sona alınacak bir mevzûdur, çünkü asıldan değil fûrûdan, esasdan değil usûldendir. Niçin “maalesef” demiş Halaçoğlu? “Maalesef” demiş, “Alevî Kürtlerin bir kısmı – veya büyük kısmı – Tehcir'den

kurtulmak için kendilerini Alevî Kürt olarak tanıtan Ermenilerdir ve bunlar da – veya bir kısmı - hâlâ bu aslî kimliklerini gizlice taşımağa devam etmektedirler”. Ne var bunda? Bir ilim adamının bir tezindeki iddianın doğruluk derecesini irdelemek yerine “sen niçin ‘maalesef’ dedin” demek basitlikten başkası değildir. Çok esbâbe binânen maalesef denebilir: “*Maalesef, böyle olmasaydı*” gibi, meselâ.

Soru şu olmalıydı hâlbuki: “Bu iddia doğru mu, yanlış mı?” Tabiî, basit insan her şeyi basite indirger; bu soru basit bir soru değil; onun cevabını vermek için bir ömür tüketmek gerekir; ama öteki basit, alınır ele kalem, bir saatte döşenilir bir yazı; işte bu kadar! Bir de Batı’dan kocaman bir âferin; oldu da bitti mâşaallah.

Bir köşe allâmesinin yazı başlığı aynen şöyle: “Maalesef Hepimiz Ermeniyiz.” İroni yapıyor beğzâdemiz; ama hiç de öyle değil, aslında, bu cümledeki “maalesef” ibâresi zâittir.

Halaçoğlu’nun bu kadar üstüne üstüne gidilmesi bence, asıl olarak, şundan: Galiba, Halaçoğlu’nun söyledikleri, “maalesef” doğru; yoksa “maalmenûniye” mi demeliyim?.

